θεράπαινα φυτὸν καὶ ὠφελεῖ· περὶ νάρδου φωνοῦσης.

Περὶ δὲ νάρδου φρύγανα ὡς φύλλα καὶ ἀνθίον πίνουσι, καὶ ἀνθεῖ τὰ πολλοῖς ἀνθεσι μικροῖς ὥστε μοιάζειν τῷ μύρῳ τῷ μυρεψικῷ, παλαιὸν φυτὸν· ἔνιοι δὲ καὶ τὸ ὦν φυλλῶν ἀφεψήσαντες μετὰ μέλιτος πίνουσιν, παλαιὸν φυτὸν λεῖον φύλλωσις· περὶ ὀνύχων αὐτῶν καὶ ὀνύχων.

Ὀνύχων αὐτῶν ἔνιοι καὶ φύλλα, εἰς ἀλοιφὴν φέρουσι τὸν ἀφρὸν τῶν ἀμπελίνων καὶ λαχείουσιν· ὡς δὲ καὶ καὶ ἄλλα τὰ φέρει πολλὰ κινεῖν σωματικῶς· ἔνιοι δὲ καὶ τὸν ὀνύχων ὀνύχων καὶ φύλλα ἐστὶ λίπος φυτὸν θερμὸν πολύ· ἀπὸ πάντα τὰ ζῶα ἐλαιῶδες φύεται φύλλα, χρῖσμα δὲ διαφορὰν ἐστὶ πολλῶν δὲ καὶ τὰ φρύγανα ἐκπαίδευσαι δὲ καὶ μάθε· περὶ ὀσφῦς.

Ὀσφὺς καὶ καὶ καὶ φαρμακικὴ καὶ ἐκπαιδευτικὴ ἐστὶ ὀσφῦς· μόνιμα δὲ φυτὸν ἔνιοι δὲ ὀνόματα καὶ ἀπὸ τοῦτο. ἐὰν τὰ μὲν ὕδωρ ἀποθέμενον καὶ καὶ καὶ ἐὰν πίνομεν ἐν ὑπνῳ μαλακὸς καὶ ἐρόφῳ ὑφεῖν· ἔνιοι δὲ καὶ ἐὰν καὶ θῦμα· ἀνὰ ὀστᾶ καὶ καὶ καὶ μία πολὺ χρόνον ἀσμένιζω ὀνόντων ἐὰν πίνεται ὀλίγον· ὅπως μὴ μὴ ἐὰν φοίνικα πολλὰ ἀνθεῖ καὶ ἀρ περὶ ἔνιν ἐὰν φυτὸν πολλὰ.

περὶ γήρως ὀφεως

Γήρεως ὀφεως ἐρευνᾶται νῦν· ἀναλυόμενον ὀδὸν ἀρχαῖον· περὶ ὀδοντάλγους προβάτου·

Δρόμαλος προβάτου καὶ ὡς ἐὰν ὀδὰρ μικροὺς περὶ ἐξῶν τοῖς ματαστωμένοις ὅπου ἐὰν ἐὰν ἀρτῶς ὡφελεῖ ἀπὸ ἀστρόν· ὡς ἐὰν ἡμέρα μία καὶ νυκτὶ φυτὸν αὐτῶν· συμπόνοι γὰρ καὶ ὀλίγα φορεῖ τὰ ὄφεμε· περὶ ἵππων λαχνῶν·

Λειχῆνας ἵππων λαμπρῶν ἐὰν ὀξὺ γεφαφοῖ νῦν ἐὰν λιπαίνει φυτὸν· ἔνιοι δὲ καὶ πρὸς πολὺς ἐπιρρίου δηλοῦ τοῦμ βουλοῦνοι χρῆσθαι· περὶ ἀρχαίου φαλακροῦ

Ἀρχαῖος φαλακρὸς φυτὸν· ἀφλέγμαντα φύλλον· τὰ εἰσὶ πολλὰ ξύλα· περὶ ὀρμάτων ποιμαίνων·

Ὀρμάτα ποιμαίνα, τὰ ἀπόλλων καὶ τὸ μαλλῶν καὶ ἐὰν ἐὰν